
Gaudeamus Igitur/Radujme se tedy, dokud jsme mladí. Studentská komora Rady vysokých škol uctila památku smrti Jana Opletala a Václava Sedláčka

Gaudeamus Igitur/Radujme se tedy, dokud jsme mladí. Studentská komora Rady vysokých škol uctila památku smrti Jana Opletala a Václava Sedláčka

Poněkud stranou zájmu médií i veřejnosti zůstal druhý vzpomínkový obřad, kterým si studenti připomněli svého zavražděného kolegu, posluchače lékařské fakulty UK Jana Opletala. Uskutečnil se hodinu po hlavních oslavách výročí 17. listopadu u Hlávkovy koleje, kde se sešli nejvýznamnější představitelé státu, zástupci diplomatických sborů, univerzit, Hlavního města Prahy, církvi, armády a množství novinářů. Komorní vzpomínka u pomníku Jana Opletala a Václava Sedláčka na zdi v Žitné ulici se odehrála za přítomnosti ani ne dvacítky lidí. Studenty přišel svou účastí podpořit rektor Univerzity Karlovy Prof. RNDr. Václav Hampl, DrSc., prorektor Českého vysokého učení technického v Praze Prof. Ing. Ladislav Musílek, CSc., členové Českého svazu bojovníků za svobodu, několik kolegů-studentů a pár náhodných chodců.

A byla to škoda, protože právě tady byl počátek všeho. Zde u této zdi se 17. listopadu 1939 stala tragédie, která předznamenala události, jejichž následky si nikdo nedovedl představit a které přetrvaly po dalších sedmdesát let. Právě tady byl zabit učeň Václav Sedláček a smrtelně postřelen Jan Opletal.

“Dnes žijeme ve společnosti, která se vyznačuje zřejmě největší mírou svobody, jakou jsme kdy v českých zemích mohli zažít,” zahájil pietní setkání Mgr. Miroslav Jašurek, předseda Studentské komory Rady vysokých škol. „To však neznamená, že odvaha, kterou projevili Jan Opletal a stovky dalších, jejichž jména již neznáme nebo je historie ani nezachovala, je něčím zastaralým či dokonce zbytečným. Moderní společnosti jsou složité a také veřejný prostor, který ke svému životu potřebují, je velice komplexní, různorodý a je často velmi těžké se v něm vyznat. Můžeme pak snadno propadnout dojmu, že hlas a aktivita jednotlivce jsou něčím, co je nevýznamné, co nemůže nic změnit – jednoduše řečeno, můžeme se stát lhostejnými vůči tomu, co se děje kolem nás, protože přece – “stejně se nic nezmění”. Jsem přesvědčen, že právě studentky a studenti vysokých škol byli těmi, kdo bojovali proti lhostejnosti, kdo znovu a znovu upozorňovali na to, že lhostejnost ke světu kolem nás končí ztrátou právě té svobody, která nám umožňuje onen “luxus” volit si vlastní způsob života. A to je také důvod, proč Studentská komora iniciovala a opakovaně pořádá dnešní shromáždění.”

Mgr. Miroslav Jašurek, předseda Studentské komory Rady vysokých škol

Jako první iniciační krok k dnešní svobodě vidí události 17. listopadu 1939 a 1989 prorektor ČVUT Prof. Ing. Ladislav Musílek, CSc. a také celý jeho proslov byl nasměrován do budoucnosti: „Záleží především na vás, současných studentech, jestli se vydáme cestou vzdělanosti, moderních technologií a moudrého spravování země, nebo jestli se staneme montážní dílnou. Přeji vám, abyste se věnovali co nejvíce studiu a vzdělání, protože vy jste budoucnost a nadějí země, na vás záleží, jaké zaujmeme místo ve sjednocující se Evropě.“

Prof. Ing. Ladislav Musílek, CSc., prorektor ČVUT v Praze

Prof. Václav Havel měl dle svých slov připravenu jinou řeč, ale „... pro toto komorní milé setkání zvolím méně oficiální tón. Věřím ve význam a sílu symbolů, událostí, dat a míst, protože v sobě koncentrují hodnoty, které jsou pro dnešní dobu tak důležité. Smrt Václava Sedláčka, Jana Opletala a mnoha dalších a události, které se staly o padesát let později, jsou důležité především kvůli vám, jsou symbolem hodnoty svobody a demokracie, které jsou nám všem drahé. Mám porozumění i pro studenty, kteří využili svobody tu dnes nebýt, odjet a udělat si volný den sami pro sebe. Takovou možnost svobodného rozhodnutí 'někde nebýt' moje generace v době svých studií neměla. Vynaložme proto co největší úsilí o trvalou svobodu. Oběti, které přinesli ti před vámi, si to zaslouží."

Prof. RNDr. Václav Hampl, DrSc., rektor Univerzity Karlovy

Vzpomínkový obřad byl zakončen kladením věnců k pamětní desce Václava Sedláčka a Jana Opletala. Za Studentskou komoru Rady vysokých škol je nesly mladé ženy ve slavnostních uniformách. Kvarteto lesních rohů poté zahrálo československou hymnu v původní podobě, tedy i se slovenskou částí, a pietní setkání zakončilo studentskou hymnou Gaudeamus Igitur.

pomník Jana Opletala a Václava Sedláčka, ul. Žitná, Praha 2, 17. listopadu 2009
plné znění projevu Mgr. Miroslava Jašurka
(Marie Kohoutová)